

Uitgevloerd

daar tolt een teil voort,
zonder bodem – opgejaagd
door de najaarsstorm

Taniguchi Buson, 1715-1783

de herfststorm bedaart,
gaat geleidelijk over
in een zeegeruis

Ikenishi Gonsui, 1650-1722

Renga

Nora Schneider, Spanje, Cordoba
Simon Buschman, Zuid-Spanje

met niemand minder
dan een schaduw vlak naast me
de ruwe zee zien

*doe een hand voor je ogen,
hoor wat de wind je toeroept*

achter de duinen
veegden stormvlagen het bos
leeg van blad, plots kaal

*het overviel je, de nacht
van zijn doodsmak, uitgevloerd*

ik vrees de lente:
het dan moeten geloven
in nieuw leven, groei

*maak je los van de natuur:
nu geldt enkel j'ouw veerkracht*

* * *

laten we wandelen
door de stad zodat ik weer
thuis raak in mijzelf

*dan door het bos naar het duin,
gelouterd ginds de zee zien*

Nora Schneider: Decennia geleden volgde ik bij Simon Buschman vijf jaar colleges MO Pedagogiek, specialisatie Orthopedagogiek. Wekenlang was ik intensief bezig met de eindopdracht zoals die voor iedereen gold: 'Orthopedagoog, verklaar je nader'. Boeiend en uitdagend zo'n zelfreflectie.

Ruim twintig jaar werkte ik in kindehuizen voor langdurig zieke kinderen. Ronald, mijn man, werd accountant, op den duur baas van zijn accountantskantoor. We wilden geen kinderen.

Na twaalf jaar tweejaarlijkse Spaanse vakantie-reizen kochten we een huis in Cordoba. Toen ik goed Spaans sprak, werd ik reisleidster voor Nederland-Spanje. Een heerlijke tijd.

Op een nacht struikelde Ronald op de ijzeren gangtrap. Hij maakte, blij ik zeggen: een doodsmak. Daar lag hij. Ik ben uren naast hem blijven liggen, totaal uitgevloerd.

Kort hierna zagen Simon en ik elkaar in Cordoba, 'als bij toeval'. Ieder herkende de ander direct. We hielden contact; ook hij ondersteunde mij. Zo werd het intense gemis iets milder.